

РЕШЕНИЕ

№ 211

гр. Шумен, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XI-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ростислава Янк. Георгиева

при участието на секретаря И.Й.Д.
като разглежда докладваното от Ростислава Янк. Георгиева Административно наказателно дело № 20233630200751 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление №38-91 от 12.10.2022 год. на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност”, гр.София, с което на основание чл.116, ал.1, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ на „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ” ЕООД, гр.Шумен, с ЕИК206085618, със седалище и адрес на управление: ***** е наложена имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лева. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление, като излага подробно доводите си за това в жалбата.

В съдебно заседание представляващия дружеството-жалбоподател не се явява лично. Изпраща упълномощен представител, който поддържа жалбата на изложените основания, като излага конкретни мотиви в тази насока.

За Държавна агенция „Национална сигурност”, гр.София - административно-наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл.61, ал.1 от ЗАНН, в съдебно заседание се явява упълномощен представител, който моли жалбата да бъде оставена без уважение, а издаденото наказателно постановление да бъде потвърдено изцяло. Представя писмени бележки, в които излага становище по съществото на спора.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.319 от НПК, поради което се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, поради следните правни

съображения.

ШРС, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

Дружеството – жалбоподател „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД извършва дейност като обменно бюро, като притежава Удостоверение за вписване в регистъра на лицата, извършващи дейност като обменно бюро №1544/23.07.2020 год. и Приложение №1/23.07.2020 год. В тази връзка по повод на осъществяваната от него дейност на 28.07.2021 год. продало на клиента „ФБК СТРИНГ“ ООД 60 700 евро /шестдесет хиляди и седемстотин евро/ по курс 1.95200 с легова равностойност 118 486.40 лева /сто и осемнадесет хиляди четиристотин осемдесет и шест лева и четиридесет стотинки/. Сумата по посочената сделка била заплатена в брой, като на клиента бил издаден фискален касов бон №0002233 и бордеро №786/28.07.2021 год.

На основание Заповед рег. №ФР-9-43 от 22.03.2022 год. на Директора на Дирекция „Финансово разузнаване“ към Държавна агенция „Национална сигурност“, издадена на основание Заповед №3-1085 от 18.04.2018 год. и Заповед №3-325/31.01.2022 год. на Председателя на ДАНС на дружеството била извършена проверка от страна на длъжностни лица от Държавна агенция „Национална сигурност“. По време на проверката било установено, че в качеството си на задължено лице по смисъла на чл.4, т.4 от ЗМИП „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД не е изпълнило задължението си по чл.76, ал.1 от ЗМИП да уведоми дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за извършеното плащане в брой на стойност/равностойност над 30 000 лева в срока по чл.54, ал.1 от ППЗМИП, а именно до 15-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията.

С писмо от 31.03.2022 год. от представляващия дружеството-жалбоподател била изисканата информация-писмени обяснения или документи, свързани с изпълнението на изискванията на ЗМИП. От страна на „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД с Протокол за доброволно предаване от 31.03.2022 год. били представени писмени документи, между които и разяснения от управителя на дружеството, в което излагат, че са допуснали нарушението по чл.76 от ЗМИП поради незнание. Резултатите от проверката били подробно документирани в Констативен протокол за проверка на място по Закона за мерките срещу изпирането на пари от 16.08.2022 год. За констатираното нарушение на 16.08.2022 год. на дружеството – жалбоподател бил съставен акт за установяване на административно нарушение №ФР-10-6187/16.08.2022 год., като актосъставителят е посочил, че с описаното деяние е нарушена разпоредбата на чл.76, ал.1 от ЗМИП, във вр. с чл.54, ал.1 от ППЗМИП. Актът е бил съставен в присъствие на представляващия дружеството-жалбоподател и подписан от него, без да изложи конкретни възражения. Впоследствие в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не са били депозираны допълнителни писмени възражения. Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка е издадено наказателно постановление №38-91 от 12.10.2022 год. на Председателя на

Държавна агенция „Национална сигурност”, гр.София, с което на основание чл.116, ал.1, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ на „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ” ЕООД, гр.Шумен, с ЕИК206085618, със седалище и адрес на управление: ***** е наложена имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лева.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени доказателства, както и от присъединените на основание разпоредбата на чл.283 от НПК писмени доказателства.

Съдът приема, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение и на издаденото въз основа на него наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са накърнили правото на защита на дружеството-жалбоподател и да са довели до невъзможност същото да реализира правата си по един адекватен начин.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, от правна страна следното:

Дружеството-жалбоподател „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ” ЕООД се явява задължено лице по смисъла на чл.4, т.4 от ЗМИП, поради което съгласно разпоредбата на чл.76, ал.1 от ЗМИП е имало задължение да уведомява дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" за всяко плащане в брой на стойност над 30 000 лева или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на техен клиент в рамките на установените отношения или при случайни сделки или операции. Съгласно разпоредбата на чл.54, ал.1 от ППЗМИП лицата по чл.4 от ЗМИП предоставят информацията по чл.76, ал. 1 от същия закон на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" на месечна база до 15-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията, на хартиен или магнитен носител или по електронен път по образец, утвърден от директора на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност".

От материалите по делото се установява, а и не се оспорва от страните по делото, че на 28.07.2021 год. дружеството-жалбоподател е продало на клиента „ФБК СТРИНГ“ ООД 60 700 евро /шестдесет хиляди и седемстотин евро/ по курс 1.95200 с легова равностойност 118 486.40 лева /сто и осемнадесет хиляди четиристотин осемдесет и шест лева и четиридесет стотинки/. Сумата по посочената сделка била заплатена в брой, като на клиента бил издаден фискален касов бон №0002233 и бордеро №786/28.07.2021 год. А с оглед полученото плащане в брой на стойност над 30 000 лева за дружеството е възникнало задължение в срок до 15.08.2021 год. да уведоми дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност".

По делото липсват доказателства, а и не се твърди такова уведомление да е било подадено, поради което с неподаване на уведомление в предвидения за това срок жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му административно нарушение. Касае се за формално нарушение, такова на просто извършване, което е довършено с факта на

неподаване на уведомлението в предвидения за това срок, без да се изисква настъпването на допълнителни съставомерни последици.

Съдът не споделя твърденията на процесуалният представител на жалбоподателя, че дружеството не следва да носи административно-наказателна отговорност за посоченото нарушение, доколкото е извършило деянието, поради незнание на закона. В тази връзка съдът съобрази обстоятелството, че посоченото обстоятелство не би могло да доведе до оневиняване на дружеството, доколкото както повелява неоторимата презумция още от римското право „незнанието на закона не извинява никого“. Т.е. като оправдание би могло да се ползва единствено незнанието на фактите, но не и незнанието на съответните правни норми. В конкретния случай нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с обезпечаването на прозрачността при движение на финансови потоци в обменната дейност – съставляваща съществен елемент от стопанския живот в страната, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на това деяние се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай. В случая не са налице обстоятелства, разкриващи по-ниска степен на неизпълнението, съпоставено с останалите нарушения от този вид. В тази връзка, въпреки че подобни доводи не са наведени от страна на дружеството-жалбоподател, за прецизност следва да бъде посочено, че в конкретния случай не са налице основания за приложение на чл.28 от ЗАНН. Както бе посочено и по-горе извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с други нарушения от този вид и доколкото жалбоподателят е субект, който по занятие извършва търговска дейност, се очаква същият да е запознат с нормативната уредба, касаеща дейността му, и стриктно да я спазва.

С оглед на изложеното съдът намира, че правилно е била ангажирана административно-наказателната отговорност на „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД за посоченото административно нарушение.

В същото време съдът намира, че правилно е била издирена и приложена и съответната за това нарушение санкционна разпоредба на чл.116, ал.1, т.3 от ЗМИП, която предвижда имуществена санкция от 5000 до 50000 лева, за извършване или допускане на нарушение на чл.7, чл.9, чл.11, ал.1 – 3, чл.12 – 22, чл.24 – 31, чл.33 – 60, чл.65 – 69, чл.72, ал.1 – 3 и 5 – 7, чл.73, ал.1, чл.74, ал.1 – 5 и 11, чл.76, ал.1, чл.80, чл.87, ал.4, чл.101, ал.11, чл.106, ал.2, 4 и 5, чл.107, ал.4, чл.110, ал.1 и 2 и чл.111, ал.1, ако деянието не съставлява престъпление и когато нарушителят е лице по чл.4, т.1-6 и 8-11 от ЗМИП. Съдът намира, че административно-наказващият орган правилно е индивидуализирал нарушението и съобразявайки обществената опасност на конкретното нарушение правилно е определил съответната на него санкция в нейния минимален, предвиден в закона размер.

Съдът не споделя твърденията на дружеството-жалбоподател, изложени в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административно-наказателната преписка, въпреки, че конкретни такива не се сочат, такива не са констатирани при цялостна проверка на акта за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа

на него наказателно постановление.

Съдът намира, че не следва да бъдат обсъждани и доводите на процесуалният представител на дружеството, изложени в съдебно заседание досежно признака „системност“, доколкото нито в акта за установяване на административно нарушение, нито в обжалваното наказателно постановление има подобно твърдение. На дружеството е наложено наказание по чл.116, ал.1, т.3 от ЗМИП, а не по чл.116, ал.3, т.3 от ЗМИП, който предвижда наказание за нарушение, извършено в условията на системност. А с оглед на изложеното твърдението в тази насока се явява неотнормено към настоящия казус и не следва да бъде обсъждано.

Спецификите на конкретното нарушение, включително и обстоятелствата по извършването му, са преценени от Председателя на ДАНС при определяне на наложената на търговеца имуществена санкция, индивидуализирана в минималния предвиден в разпоредбата на чл.116, ал.1, т. 3 от ЗМИП размер. А с оглед на гореизложеното обжалваното наказателно постановление се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

Предвид изхода на делото и обстоятелството, че от страна на административно-наказващия орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази обстоятелството, че съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноси по реда на АПК. Според нормата на чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноси следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разносите разпоредбата на чл.63д, ал.3 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /каквто е настоящия случай/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. В тази връзка съдът, като съобрази посочената разпоредба, както и обстоятелството, че настоящото производство не се отличава с фактическа и правна сложност, намира, че размера на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №38-91 от 12.10.2022 год. на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, гр.София, с което на основание чл.116, ал.1, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ на „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД, гр.Шумен, с ЕИК206085618, със седалище и адрес на управление: ***** е наложена имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лева.

ОСЪЖДА „ТИБЕРУС ГОЛД ЕНД ЕКСЧЕЙНДЖ“ ЕООД, гр.Шумен, с

ЕИК206085618, със седалище и адрес на управление: ***** ДА ЗАПЛАТИ НА Държавна агенция „Национална сигурност”, гр.София сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено на основание разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗПП, във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____